

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τό Σάββατον, 23^{ον} Ἀπριλίου/ 6^{ον} Μαΐου 2023, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Κατά τήν ἐορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία ἀνακαλεῖ εἰς τήν μνήμην αὐτῆς ὅτι ὁ ἅγιος Γεώργιος ἦτο εἰς τήν καταγωγήν Καππαδόκης ἐκ πατρός καί Παλαιστίνιος ἐκ μητρός. Ὅτι ὑπηρέτησεν ὡς Τριβοῦνος, ἥτοι χιλιάρχος, εἰς τόν Ρωμαϊκόν στρατόν, ἀποκρύπτων τήν χριστιανικήν αὐτοῦ ἰδιότητα ἀρχικῶς, φανερώσας δέ αὐτήν μετὰ ταῦτα, ὁμολογήσας τόν Χριστόν, βασανισθεῖς καί μαρτυρήσας ὑπέρ Αὐτοῦ τό 303 ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

Τό ἱερόν αὐτοῦ λείψانون μετηνέχθη ὑπό τοῦ ὑπηρέτου αὐτοῦ εἰς Λύδδαν, πατρίδα τῆς μητρός αὐτοῦ, καί ἐφυλάχθη μετὰ ταῦτα εἰς τόν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ὑπό τῆς Ἀγίας Ἐλένης ἀνεγερθέντα Ἱερόν Ναόν.

Ἡ μνήμη τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ἐωρτάσθη:

α.Εἰς τήν ἐν τῇ Παλαιᾷ Πόλει ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ Ἱεράν Μονήν, τήν ἐπονομαζομένην τοῦ Νοσοκομείου δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας καί θείας Λειτουργίας τήν πρωίαν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί συλλειτουργοῦντος τοῦ Ἱερομονάχου π. Σίλα, τοῦ Πρεσβυτέρου Ἀθανασίου, τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεών, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροψάλτου κ. Δημητρίου Μανούση, βοηθούντων τῶν μαθητῶν Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών καί προσευχομένων καί ἐν εὐσεβείᾳ καί εὐλαβείᾳ πληροούντων τόν Ναόν μοναχῶν, μοναζουσῶν, προσκυνητῶν καί τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου εἰς Ἱεροσόλυμα κ. Χριστίνης Ζαχαριουδάκη καί Κωνσταντίνας Γύφτου. Πρός τό πλήρωμα ὁ Σεβασμιώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὡς ἔπεται:

“Σεβαστή καθηγουμένη ὁσιολογιωτάτη μοναχή Πανσέμνη,

ἐξοχ. κ. Χριστίνα Ζαχαριουδάκη,

Σεβαστοί ἱερεῖς,

Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ζώντας στό μέσο τῆς περιόδου τῆς ἀνοίξεως ἀπολαμβάνουμε τή χαρά τῆς καλλονῆς τῆς ἀνθισμένης φύσεως. Δῶρο τοῦτο τοῦ θεοῦ σε μᾶς τούς ἀνθρώπους, ὅπως κι ἡ βροχή τῶν τελευταίων ἡμερῶν, σημεῖο τῆς ἀγάπης Του γιά μᾶς. Ζώντας καί στό μέσο τῆς πασχαλινῆς περιόδου μετέχουμε τῆς πνευματικῆς χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Τερπόμασε κι ἐνθουσιαζόμαστε ἀπό τούς χαρμόσυνους ἀναστάσιμους ὕμνους τῆς Ἐκκλησίας. Παρά ταῦτα ἡ Ἐκκλησία μᾶς χαρίζει σήμερα ἀκόμη μία πηγὴ ἀντλήσεως χαρᾶς καί εὐφροσύνης. Μᾶς παρέχει τή μνήμη ἐνός ἀπό τούς μεγάλους μάρτυρές της, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Γεωργίου γίνεται ἀφορμὴ τῆς συνάξεώς μας σήμερα, τῆς τελέσεως τῆς θείας

λειτουργίας, τῆς μετοχῆς στή θεία εὐχαριστία καί τοῦ ἁγιασμοῦ καί τῆς σωτηρίας μας. Μέσα σ' αὐτή τήν πλούσια πνευματική λειτουργική τράπεζα ἔχει τή θέση του κι ἡ διήγηση τοῦ βίου τοῦ μάρτυρος γιά τήν ἐπιπλέον τροφή κι ἐνίσχυση τῆς ψυχῆς μας.

Ἡ μνήμη τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι τό συναξάριο, διατηρεῖ ὅτι ὁ Ἅγιος Γεώργιος ἔζησε στούς χρόνους τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορα Διοκλητιανοῦ· ἀπό πλευρᾶς τοῦ πατέρα του ἦταν Μικραστιάτης, Καππαδόκης· ἀπό πλευρᾶς τῆς μητέρας του ἦταν Παλαιστίνιος. Ὑπηρετοῦσε στό Ρωμαϊκό στρατό. Ὅταν ἐξαπολύθηκε διωγμός ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν, δέν δέχτηκε νά λάβει ἀνταλλάγματα, θέσεις κι ἀξιώματα, προκειμένου νά ἀρνηθεῖ τόν Χριστό. Ἀπεναντίας, ὁμολόγησε καί διακήρυξε τήν πίστη του στόν Χριστό. Ἐμεινε ἀδελέαστος στίς ὑποσχέσεις, ἀπτόητος στίς ἀπειλές κι ἄκαμπτος κι ἀλύγιστος στά βασανιστήρια. Ἡ δυνατή πίστη του στόν Χριστό ὑπερίσχυσε τῆς ἀσθενείας καί τῶν πόνων τῆς φύσεως. Μέ τή χάρη τοῦ Χριστοῦ ἔμεινε ἀβλαβής ἀπ' ὅλα τά βασανιστήρια, μέ ἀποτέλεσμα νά δοῦν καί νά πιστέψουν πολλοί στόν Χριστό, ἀνάμεσα στούς ὁποίους κι ἡ σύζυγος τοῦ Διοκλητιανοῦ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα. Περισσότεροι πίστεψαν ἀκόμη, ὅταν ὁ Ἅγιος μπῆκε σ' ἓνα ναό τῶν εἰδώλων καί μέ τήν προσευχή του κατέρριψε τά ἀγάλματα τῶν ψεύτικων θεῶν. Τότε οἱ δῆμιοί του κι οἱ λατρευτές τῶν δαιμόνων δέν ἄντεξαν καί τόν προσήγαγαν στόν αὐτοκράτορα Διοκλητιανό κι ἀπαίτησαν τήν καταδίκη του. Ἐκεῖνος διέταξε τήν ἀποκεφάλισή του μέ ξίφος, ὅπως καί τῆς βασίλισσας Ἀλεξάνδρας, ἡ ὁποία ἐν τῷ μεταξύ παρέδωκε τό πνεῦμα στόν θεό στή φυλακή.

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς προβάλλει σήμερα τόν Ἅγιο Γεώργιο ὡς παράδειγμα δυνατῆς πίστεως πρός τόν Χριστό, ὡς παράδειγμα ὑπομονῆς καί καρτερίας, ὡς παράδειγμα ἐλεημοσύνης πρός τοὺς φτωχοὺς, γιατί σ' αὐτούς μοίρασε τήν περιουσία του σύμφωνα μέ διαθήκη, πού ἐπέδωσε στόν ὑπῆρέτη του, πρίν ἀπό τό μαρτύριό του. Σ' αὐτόν ἀνέθεσε καί τή μεταφορά τοῦ λειψάνου του στή γῆ τῆς μητέρας του, στή Λύδδα. Στόν τόπο τοῦ ἐνταφιασμοῦ του ἐκεῖ οἰκοδομήθηκε ἀργότερα ἀπό τήν Ἀγία Ἐλένη μεγαλοπρεπῆς ναός, τά ἐγκαίνια τοῦ ὁποίου γιορτάζονται στήν ἄλλη γιορτή τοῦ Ἀγίου, στίς 3 Νοεμβρίου.

Ἡ χάρη τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, πού ἀνέδειξε τόν Ἅγιο Γεώργιο κι ὅλους τοὺς μάρτυρες, παραμένει ἐνεργῆς στήν Ἐκκλησία διά μέσου τῶν αἰώνων. Εἶναι ἐκείνη πού ἀνέδειξε καί τό νεομάρτυρα Γεώργιο, Κύπριο τήν καταγωγή, πού ἐργαζόταν στήν Ἀκκρη καί δε δέχτηκε νά ἀλλάξει τήν πίστη του, ὅταν τοῦ προτάθηκε ἀπό τόν Τοῦρκο πασᾶ τό 1752. Ὁ τάφος του στήν πόρτα τοῦ μοναστηριοῦ καί τό λείψανό του, πού προσφέρεται σήμερα γιά προκύνηση, ἀπότελοῦν εὐλογία γιά τήν ὁρθόδοξη κοινότητα καί γιά ὅλη τήν πόλη τῆς Ἀκκρης".

Τήν Ἀρχιερατικήν Συνοδείαν καί το ἐκκλησίασμα ἐδεξιώθη ἡ καθηγούμενη μοναχή Πανσέμνη, ἡ συντηρήσασα τάς ἱεράς εἰκόνας τοῦ Ναοῦ.

β. Εἰς τήν Ἱεράν αὐτοῦ Μονήν τῆς Παλαιᾶς Πόλεως Ἱεροσολύμων, τήν ἐπονομαζομένην ἁγίου Γεωργίου Ἑβραϊκῆς διά θείας Λειτουργίας τήν πρωίαν, προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀμφιλοχίου καί μετεχόντων πιστῶν τιμῶντων τόν ἅγιον. Τό πλήρωμα τῶν πιστῶν ἐδεξιώθη ἡ ἀνακαινίσασα καί ἁγιογραφήσασα τόν Ναόν ὁσιωτάτη καθηγούμενη μοναχή Μαριάννα.

γ. Εἰς τόν ἐν Ἀκκρη – Πτολεμαΐδι Ἱερόν Ναόν αὐτοῦ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καί συλλειτουργούντος τοῦ

Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου καί μετεχόντων ἀθρόως τῶν πιστῶν τῆς πόλεως αὐτῆς.

δ. Εἰς τήν Ἱεράν Μονήν ἀγίου Γεωργίου Μπετζαλλᾶ τῆς περιοχῆς Βηθλεέμ, προεξάρχοντος τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Βηθλεέμ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διοκαισαρείας κ. Βενεδίκτου, συλλειτουργοῦντων τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου καί Ἀραβοφώνων Ἱερέων τῆς περιοχῆς Βηθλεέμ, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

ε. Εἰς τήν Ἱεράν Μονήν αὐτοῦ ἐν Λύδδῃ, προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Μαρκέλλου.

στ. Τήν Κυριακὴν 24^{ην} Ἀπριλίου /7^{ην} Μαΐου 2023 εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας εἰς τήν Ἑβραϊκὴν συνοικίαν τῶν θρησκευομένων Ἰουδαίων τῆς Νέας Πόλεως Ἱεροσολύμων, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, συλλειτουργοῦντος αὐτῷ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ἀντιπροσωπείας Ἀρχιμανδρίτου π. Θεοφίλου καί τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰωάννου, οἱ ὅποιοι καί τήν μεσημβρίαν παρέθεσαν τράπεζαν πρὸς τιμὴν τῆς Ἀρχιερατικῆς Συνοδείας. Πρὸς τό ἐκκλησίασμα ἀπηύθυνεν τό ἐόρτιον κήρυγμα ὁ Σεβασμιώτατος ὁμιλοῦντος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ ὡς ἔπεται:

«Πανοσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρίτα κ. Θεόφιλε, Ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ εἰς τήν Ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλήμ, ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Συνήλθομεν σήμερον, ἵνα ἐορτάσωμεν Πασχαλῶς καί Εὐχαριστιακῶς τό μέγα τῆς φιλανθρωπίας μυστήριον τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας καί δὴ τῶν Μεγαλομαρτύρων αὐτῆς ἀποτελεῖ τήν ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καί τῆς ἐν Χριστῷ ἐλπίδος ἡμῶν, ὡς διακηρύσσει καί ὁ Θεῖος Παῦλος: *«Νυνὶ δέ Χριστός ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο· ἐπειδὴ γάρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καί δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὡσπερ γάρ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καί ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται»*, (Α΄ Κορινθ. 15, 20-22). *«Ἀνέτειλεν ἰδοὺ, τό τῆς χάριτος ἔαρ»*, λέγει ὁ μελωδός, *«ἐπέλαμψε Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις πᾶσι· καί ταύτη συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίου τοῦ μάρτυρος ἡ πανέορτος καί φωτοφόρος ἡμέρα· δεῦτε ἅπαντες λαμπροφοροῦντες ἐνθέως, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν»*.

Τό μαρτύριον τοῦ αἵματος τῶν φίλων τοῦ Χριστοῦ καί δὴ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἀποτελεῖ τρανὴν καί ἀναντίρρητον διαχρονικὴν μαρτυρίαν ἐν τῇ ἱστορικῇ πορείᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι ἡ Ἀνάστασίς Του ἀπαντᾷ ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τόν ὑπαρξιακὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου, ἀφ' ἑτέρου δέ καθορίζει τό πλήρωμα τοῦ ἐν Χριστῷ ζῶντος ἀνθρώπου ὑπὸ τὴν θεώρησιν τοῦ κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ ποιηθέντος αὐτοῦ. (Γεν. 1,26). Ἰδοὺ τί λέγει ἐν προκειμένῳ ὁ ἔγκριτος Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: *«Πτωχεύει τὴν ἐμὴν σάρκα, ἵν' ἐγὼ πλουτίσω τὴν αὐτοῦ θεότητα. Καί ὁ πλήρης κενοῦται. Κενοῦται γάρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἐπὶ*

μικρόν, ἵν' ἐγὼ τῆς ἐκείνου μεταλάβω πληρώσεως. Τίς ὁ πλοῦτος τῆς ἀγαθότητος; τί τό περί ἐμέ τοῦτο μυστήριον; Μετέλαβον τῆς εἰκόνος καί οὐκ ἐφύλαξα. μεταλαμβάνει τῆς ἐμῆς σαρκός, ἵνα καί τήν εἰκόνα σώσῃ καί τήν σάρκα ἀθανάτισῃ», (ΒΕΠΕΣ, 60, 191).

Ὁ ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ φωτισθεῖς μέγας Γεώργιος καί τά ἄνω φρονῶν, ἐαυτόν προσήγαγε ἐνώπιον τοῦ διώκτου αὐτοῦ καί εἰδωλολάτρου Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ καί μετά παρρησίας εἶπεν, συμφώνως τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ ὑπηρέτου αὐτοῦ Πασικράτους: «Αἰσχύνθητε οὖν οἱ τόν μέν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, τόν πάντων Δημιουργόν καί Δεσπότην φρενοβλαβῶς ἀθετοῦντες, δαίμονας δέ τούς ἀκαθάρτους θεοποιούμενοι καί εἰδωλα τούτων πνοῆς ἔρημα καί κωφά διὰ τιμῆς ἄγειν αἰρούμενοι. Εἴ τι οὖν ἐμοί πείθεσθε, τό σκότος ἀφέντες προσέλθετε τῷ θείῳ φωτί καί τῆς πλάνης ἀποστάντες τῇ ἀληθείᾳ προσδράμετε, ἥτις ἐστίν ζωῆς μακαρίας καί δόξης μή ληγοῦσης ἀξιωθήσεσθε. Ἡ γάρ δόξα ὑμῶν αὕτη σαθρά καί ματαία καί χλόη παραπλησίως μαραινομένη. Οὐκ ἀνέχομαι θεότητος ὑβριζομένης ἐφησυχάζειν ... ἐμοί τό μέν πρῶτον καί τιμιώτατον ὄνομα Χριστιανός καί Χριστοῦ δοῦλος, δι' οὗ καί τόν παρόντα βίον εἰλικρινεῖς καί ἀπρόσκοπτοι διαπεραιούμεθα καί μετά τήν ἐντεῦθεν ἀπαλλαγὴν ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι τήν ἀνόλεθρον καί μακαρίαν λῆξιν καρπούμεθα».

Ἡ ὁμολογία αὕτη τοῦ Γεωργίου φανερώνει ἐναργέστατα, ὅτι ὁ πιστός μάρτυς καί φίλος τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο συμμάρτυς τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι μιμητής τοῦ πάθους τοῦ ὑπέρ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου τήν ψυχήν αὐτοῦ θέντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Ἐπὶ πλέον δέ ὅτι ὁ Χριστιανός ἀποτελεῖ τήν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ζῶσαν μαρτυρίαν τοῦ ἀληθινοῦ Φωτός, τοῦ διαλύοντος τό σκότος, ὡς κηρύττει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «ἐν αὐτῷ τῷ θεῷ λόγῳ τῷ Χριστῷ ζωὴ ἦν καί ἡ ζωὴ ἦν τό φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καί τό φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καί ἡ σκοτία αὐτό οὐ κατέλαβεν», (Ἰωάν. 1, 4-5).

Πρός τοῦτο προσήλθομεν καί ἡμεῖς σήμερον ἐκπροσωποῦντες τήν Αὐτοῦ θειάτην Μακαριότητα, τόν Πατέρα ἡμῶν καί Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον Γ', μεταφέροντες τάς Πατρικάς Αὐτοῦ εὐχάς καί Πατριαρχικάς εὐλογίας, ἵνα ὑμεῖς, Πανοσιολογιώτατε Ἅγιε Ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας, κ. Θεόφιλε, συνεχίζετε καί αὐξάνητε, τήν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῇ ἀποστολήν καί διακονίαν τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν καί δόξαν τοῦ Τριλαμποῦς Ὁνόματος τοῦ Παναγίου Θεοῦ ἡμῶν.

Χριστός Ἀνέστη!»

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας